

عنوان مقاله:

تعارض عدالت در سلامت معنوی بیماران صعب العلاج با تاکید بر نهج البلاغه

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی تربیت معنوی و سلامت معنوی از منظر امام علی (ع) (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

روح اله موسوی زاده - استادیار گروه معارف اسلامی و مسئول کمیته سلامت و مراقبت معنوی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان

محمد ترکان - دانشجوی دکتری، مدرس و مسئول واحد پژوهشی مرکز توسعه پژوهش های بین رشته ای معارف اسلامی و علوم سلامت دانشگاه علوم پزشکی اصفهان

خلاصه مقاله:

بیماری های صعب العلاج در ابعاد مختلف اقتصادی، خانوادگی، اجتماعی و روانی، تغییرات شدیدی را در بیمار و خانواده اش ایجاد می کند. این تغییرات در باورهای دینی بیمار منجر به تعارضات معنوی گسترده ای می شود. تعارضات معنوی در گستره بیماری های صعب العلاج موجب ایجاد باورهای نوپدید گردیده است. تاکید سازمان بهداشت جهانی مبنی بر وجود سلامت معنوی به عنوان بعد چهارم سلامت در کنار ابعاد جسم، روان و اجتماع، لزوم بازخوانی فرمایشات امام علی علیه السلام در رفع تعارضات معنوی نوظهور را دوچندان می کند. در این بین، مساله «عدالت» در ایجاد این تعارضات نقش بسزایی دارد. تجارب بالینی نگارندگان در بررسی این مقوله در ریز موضوعاتی همانند علت بیماری، خداوند و بیماری، حکمت بیماری، شر بودن بیماری، اعمال انسان و بیماری، در قالب سوالاتی همچون «چرا من؟ چرا من که خوب بوده ام؟ چرا اکنون؟ چرا کودک من؟» در حوزه سلامت معنوی حکایت دارد. تحلیل فلسفی و دینی مساله عدالت، ضرورت قوانین طبیعی، رابطه متقابل شر و بیماری؛ قوانین لایتغیر الهی در ابتلا به بیماری از منظر نهج البلاغه متناسب با تعارضات معنوی عدالت بیماران در راستای سلامت معنوی آنان مورد بررسی قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

عدالت، عدل الهی، عدالت و بیماری، سلامت معنوی، تعارض معنوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1675682>

